

Glosuje editor magazínu Antiwar.com Justin Raimondo. Ve svém textu upozorňuje na aktivity Americko-izraelského kongresu pro veřejné vztahy, který je často zjednodušeně nazýván „izraelskou lobby“ (AIPAC) jehož posledním chystaným záměrem **zablokovat** dodávky rafinovaných ropných produktů pro Írán. Zda se má jednat o „válku jinými prostředky“, či teprve snahu Írán vyprovokovat, aby následná izraelská akce byla snázeji ospravedlnitelná. Zásadním však zůstává, že Obamou proklamovaná snaha pokusit se znovuotevřít vzájemný dialog s Teheránem ztroskotává na osobních zájmech několika zavedených lobbistů, kterým Obama nemá sílu se postavit.

Podle Justina Raimonda jsou Američané značně unaveni dvěma probíhajícími válkami a lze si proto jen stěží představit, že by šlo před vlastním národem obhájit americký útok na Írán. Celou akci zřejmě provede Izrael, ale zároveň tím pravděpodobně pohřbí novou koncepci americké zahraniční politiky, zejména na blízkém východě, kterou naznačily zejména nedávné **Obamovy aktivity** při návštěvě Turecka.

Je tedy daleko snazší (i co do obhajitelnosti před vlastním národem), když americký kongresman zvedne ruku „pouze“ pro tzv. *Iran Diplomatic Enhancement Act*. „*Signifikantně se ovšem ukazuje, že americký prezident sice má vlastní plán, se kterým se pokouší jednat s Íránci po dobrém a po svém, jakmile však předstoupí před Kongres, který Pat Buchanan výstižně nazval „územím, okupovaným Izraelem“, bude jeho snaha podryta a zašlapána*“, pokračuje Raimondo.

O co jde? *Iran Diplomatic Enhancement Act* má americkým firmám zabránit poskytovat Íránu rafinovanou ropu a další produkty a vystavit jej tak silné ekonomické blokádě. Zároveň usiluje o přijetí sankcí vůči těm státům, jejichž firmy budou Írán nadále podporovat a zejména jsou myšleny švýcarské, které jsou v návrhu údajně zmíněny ve dvou konkrétních případech. Mezi Švýcarskem a Izraelem proto také už došlo k menší diplomatické roztržce, když se Švýcarsko odmítlo podvolit izraelskému nátlaku poté, co se na nedávné globální konferenci o rasismu v Ženevě švýcarský prezident Hans Rudolf Merz s íránským protějškem. Roztržka nakonec vyústila v protestní odvolání izraelského velvyslance ze Švýcarska.

Schyluje se k válce s Íránem? Je velice těžké hádat v situaci, která se mění ze dne na den. Jisté neklamné známky ovšem nechybějí. Izraelem uměle vystupňovaná hysterie i ve chvíli, kdy americké tajné služby vyvracejí domněnky o tom, že by Írán využíval štěpný materiál pro výrobu jaderné bomby a samotný Teherán je více než kdy jindy vstřícný k jednání. Určité izraelské politické elity (zejména po posledních volbách, ve kterých slavila úspěch tvrdá sionistická pravice) se mohou navíc začít cítit opuštěné. Spojené státy sice nadále zůstávají hlavním izraelským spojencem, ale dostávají se do vážných problémů vnitropolitických i zahraničně-politických, kdy se k nepříjemně se vyvíjející situaci v Afghánistánu pomalu přidává i problém jménem Pákistán, který přestává zvládat tálibánský nápor z údolí Svát. Americké a izraelské zájmy se zde dostávají do konfliktu. Spojené státy potřebují pro stabilizaci osy Afghánistán-Pákistán vše, jen ne Írán, zradikalizovaný emocionální izraelskou

vojenskou akcí a ve finále destabilizovaný Přední východ v zádech.